

ONTWIKKELINGEN VAN DEZE TIJD.

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik er op wijzen dat wij niet alwetend en onfeilbaar zijn. Het is altijd beter uw eigen fouten te maken dan de waarheid van anderen achterna te lopen zonder te weten waarom. We hopen dan ook dat u niet zult schromen u een eigen oordeel te vormen over alles wat wordt gezegd.

Het onderwerp van vanavond zou ik willen zien in verband met de ontwikkelingen van deze tijd en gelijktijdig met de geestelijke zaken die juist in een dergelijke periode vaak een bijzondere ontwikkeling doormaken.

Laat ons eerlijk zijn en beginnen te zeggen dat de mensen, vooral in bepaalde delen van de wereld een maatschappij hebben opgebouwd die, in zijn huidige vorm, niet langer meer kan blijven bestaan.

Hoe de zaak moet veranderen, dat weet niemand. Dat het in wezen niet zo verder kan gaan, kan iedereen beseffen. Maar een maatschappij is mede een deel van een gezindheid, een mentaliteit. Wanneer u leeft in een maatschappij dan heeft u daar bepaalde strevingen, u heeft bepaalde doeleinden en deze bepalen eigenlijk uw reactie op uw medemensen en wanneer nu alle mensen op een gelijksoortige wijze reageren en denken, dan komt er als vanzelf dus een gemeenschappelijk streven uit de bus en dat wordt dan vertaald als een sociale samenleving. Maar wat is sociaal en wat is samenleving?

Sociaalgemeenschappelijk in wezen, verbondenheid, waar bestaat die? En een samenleving dat wil toch zeggen dat je samen iets doet, en niet ieder voor zich en God voor ons allen?

Om te veranderen moet je gaan begrijpen dat de waarden verschoven zijn. Pas wanneer je innerlijk een zekere aanpassing en verandering doormaakt, dan kun je in een maatschappij die verandering als vanzelf en zonder geweld en grootse revoluties tot stand brengen, want geweld is de grootste vijand van de mens.

Men heeft in feite deze maatschappelijke structuur ook opgebouwd met veel geweld. U herinnert u dat misschien niet meer zo, maar laat ons eens denken aan de honger die er geleden is toen de industriële revolutie begon. Laat ons eens denken aan al hetgeen zich heeft afgespeeld tussen twee wereldoorlogen die in feite toch mede uit zakenbelangen zijn ontstaan, uit machtsbelang. Laat ons eens denken aan de toch wonderlijke ontwikkeling die bijvoorbeeld uw land in die periode heeft doorgemaakt.

Wanneer u goed kijkt dan zult u zien dat er twee leuzen waren die eigenlijk alles steeds gedomineerd hebben: Steeds meer en steeds zekerder.

Zekerheid is iets dat niet kan bestaan. Maar wanneer je geestelijk probeert te streven, dan weet je dat de enige zekerheid die voor een mens bereikbaar is, is gelegen in het versmelten van zijn persoonlijkheid met de totaliteit. En steeds meer? Je kunt nooit meer zijn dan je bent. Je kunt alleen je uiterste reserves gebruiken, maar verder kun je niet gaan. Steeds meer kan dus alleen maar zijn : steeds meer apparatuur. En dan denken we onwillekeurig aan de voor velen dreigende opmars van de chips, van de microcircuits, waardoor het mogelijk wordt veel werk dat nu door mensen wordt gedaan door machines te laten doen.

Dan zegt men : "Ja, maar dat kan toch niet?" Weer een verkeerde mentaliteit. Zoals het een verkeerde mentaliteit is wanneer je in de kerk uitroept dat je terug moet naar de oude gehoorzaamheid, maar dat kan niet meer.

In de mens zelf moet zich iets ontwikkelen. En wanneer je in deze dagen te maken krijgt met allerhande conflictsituaties, dus met ongeregeldheden, onrust, onvermogen bij uzelf en bij anderen, dan zult u geneigd zijn om terug te willen vallen op het oude. Wij meten de oude orde terugvinden:

Maar dat is het antwoord niet. Het antwoord is dat u in uzelf inzichten en krachten moet wakker roepen die als mogelijkheid in u steeds bestaan hebben, maar die u nu nodig heeft. Het is misschien een beetje voorbarig wanneer ik hier al inga op bepaalde kosmische

stromingen voor een volgend jaar, maar enkele gegevens daaromtrent zijn ons bekend en ik zou die hier alvast willen noemen.

We kunnen ermee rekenen dat het volgende jaar, zowel door de stralingen van de zon, een stralingsresidu en daaruit voortkomende, alsook door bepaalde kosmische en zelfs geestelijke invloeden onder zeer sterke druk wordt gezet.

Wanneer je probeert dit te analyseren, dan kom je tot de conclusie dat er veel dreiging is tot geweld. Je hebt geen tijd meer om lang te praten, bijvoorbeeld. Je moet even nadenken maar dan je beslissing nemen. Beter goed of kwaad een beslissing, dan verder gaan terwijl er geen uitzicht is: Dat zou in zeer grote delen van de wereld voor verwarring zorgen, dat is duidelijk. We zien verder dat er bepaalde strijdlustige tendensen zijn en die duren nogal enige tijd. Ik vermoed dat u het volgende jaar vanaf februari tot waarschijnlijk juni te maken krijgt met wat men noemt een rode invloed en denkt u dan bij rood maar aan het astrologische begrip Mars, denkt u aan neiging tot gewelddadigheid, avonturierschap en al wat daar bij komt.

Wanneer een dergelijke golf over de wereld komt, een wereld die op zichzelf al in feite in wanorde is doordat met niet meer weet welke kant men moet uitgaan, dan zal u ook duidelijk zijn dat dit betekent dat tussen staten en in staten zeer grote spanningen zich opbouwen en dat gewelddadige omwentelingen en conflicten zeker niet uitgesloten kunnen zijn.

Maar er is ook nog een zeer grote invloed die direct of indirect op de natuur aanspreekt. We hebben hier zowel te maken met de genoemde rode invloed, die meer van kosmische aard is, met de zonne-invloed, alsook met een evenwichtsverschuiving die eens in de zoveel tijd voorkomt rond de zon. Het hangt, samen met de baanelementen van de verschillende planeten. Wanneer deze dingen samentreffen, dan moet je daaruit afleiden dat overal waar in de aarde, in de aardkorst zelf bijvoorbeeld, spanningen zijn, deze spanningen bijzonder snel zullen toenemen. Het zou kunnen voeren tot aardbevingen bijvoorbeeld. Het zou kunnen voeren tot vulkanisme. Het kan betekenen dat er ook, aangezien de atmosfeer mede betrokken is, zeer grote klimaatsverschuivingen op zeer korte tijd voorkomen en ook dit zal op de mensheid zijn invloed hebben.

Dan kun je zeggen: "Ja, dat ligt buiten mijn bereik, ik kan er niets mee doen." De vraag is echter of u uzelf kunt aanpassen aan deze veranderingen, want dat zijn het, in wezen. Die paar tekens, ach die zijn niet zo erg. En als er al eens een bank failliet gaat en of er nog eens een schandaal uitbreekt, nou ja, dat zal u werkelijk niet van de gewone gang van zaken af kunnen houden. U blijft eten, drinken en wat u verder pleegt te doen.

Maar stel nu eens dat u in uzelf kracht kunt opwekken, -een veronderstelling dus-, en laten we verder veronderstellen dat u deze energie zodanig kunt gebruiken dat ze rond u als het ware een soort veld gaat vormen. Dan is het duidelijk dat u daarmee een bescherming hebt tegen vele invloeden. Niet alleen tegen kosmische invloeden en misschien een remming voor stralingen die uit de zon komen, maar wel degelijk ook tegen alle gevoelsgolven die vanuit de omgeving op u worden afgevuurd. En u denkt misschien dat u alleen staat, maar als uw burens ruzie hebben, dan voelt u zich niet gelukkig, alleen weet u niet waarom. Op deze manier kunt u uzelf zelfstandiger maken en ik geloof dat dat het eerste is waar een mens in deze tijd moet naar streven.

Je zelfstandigheid die kun je natuurlijk nooit behouden wanneer je eenmaal buiten je bepaalde doelen hebt gezocht en je blijft je daaraan vasthouden, want dan wordt je evenwicht steeds weer verstoord. Je zult het in jezelf moeten zoeken.

Nu zijn er heel wat beelden die duidelijk maken dat de mens aan zichzelf moet werken. Je kent het misschien: de juist behouwen steen, ofwel: de aanvaarding van deze of gene kracht in ons. Al die dingen zeggen eigenlijk niets. Kun je jezelf wel veranderen? Ik geloof het niet. Een mens kan meer bewust zichzelf zijn; zeker, maar wanneer je jezelf zou kunnen veranderen, dan zou je jezelf kunnen onttrekken aan het geheel van de waarden van de schepping en de eeuwigheid. Toen er geschapen werd, werd de mogelijkheid van uw bestaan daar mee ingelegd. Dat was een vast patroon. Maar wanneer u nu weet wat uw rol is, wanneer u weet wat uw mogelijkheden zijn en wanneer u daardoor vrede kunt hebben met de situatie waarin u zelf verkeert, zou u dan niet veel prettiger leven? Dan moet je maar eens naar jezelf kijken."

Hoe kan ik in mijzelf iets vinden dat dienstbaar is? In de eerste plaats: Ik heb te maken met de vraag of ik mijzelf aanvaarden kan zoals ik mijzelf nu zie. O, niet zoals ik innerlijk zou moeten zijn, dat zijn allemaal mooie droombeelden. Dan zeggen we: Er schuilen in ons een engel en een duivel en terwijl die ruzie maken leven wij verder. Maar daar gaat het niet om. Kan ik mijzelf aanvaarden zoals ik ben? Dat wat ik ben en wat ik doe ook? Zo nee, wat is het dat mij stoort? Storingen zijn over het algemeen niet van zo'n groot belang, zolang het intern is, want die interne kwesties die kun je aanpassen. Erger wordt het wanneer uw ergernissen door de wereld worden gewekt en je kunt de wereld niet veranderen..Maar het geeft misschien wel aan dat uw eigen houding in en tegenover de wereld van u niet helemaal juist is.

Vraag u af wat u zou moeten zijn om te kunnen beantwoorden aan datgene wat u in die wereld wilt zijn. En wanneer u dan ziet wat daarin mogelijk is hebt u weer de kans u aan te passen. Elke harmonie is erg belangrijk.

Het lijkt misschien of dat eigenlijk weinig te maken heeft met het wel en wee van de wereld, maar uiteindelijk. zijn heel veel oorlogen begonnen door daden van mensen die onevenwichtig waren. Er zijn heel veel rampen gebeurd doordat mensen een ogenblik onevenwichtig waren, hun harmonie verloren, zodat ze in woede of in hulpeloosheid en hopeloosheid weigerden om overlegd en evenwichtig te reageren. Dat geldt ook voor u. Dat geldt voor u en uw eigen omgeving, zo goed als het voor u geldt als een deel van een volk of een deel van de mensheid. Dus harmonie.

Maar wat is harmonie? Eigenlijk niet te omschrijven. Harmonie is het zo samengaan van alle delen van uw bestaan op dit ogenblik, dat daar geen wanklank, geen tegenspraak in bestaat. Het is één zijn. Wanneer die eenheid er is dan is daardoor de harmonie als vanzelfsprekend. Dat geldt voor het lichaam, dat geldt voor de geest. Ik weet het: in het lichaam kun je die dingen soms een beetje veranderen, er is een heel systeem door de Chinezen opgebouwd tot het juist wijzigen van deze onevenwichtigheden en lichaamsstromingen en levensstromingen en door op de juiste meridiaan de juiste kracht toe te voeren of af te nemen maken ze u weer gezond. Maar is dat nou het enige? Ik dacht dat het werkelijk belangrijk punt ook lag in die psyche, in die geest, het denken en zelfs dat innerlijk en sterk verborgen gevoelslevens Daar kan niemand veel over weten behalve misschien u zelf.

O ja, ze kunnen wel zeggen dat het erg belangrijk is dat de psyche en de soma gezamenlijk worden behandeld. Dat is ook de beste manier om een geneeskrachtig procédé een maximum aan succes te verzekeren. Maar ik zeg u dit: Wanneer u in uzelf de kracht en het evenwicht vindt is het u mogelijk deze over te dragen op uw lichaam. Ik zeg niet dat u uw lichamelijke kwalen ineens weg kunt vagen, dat u ouderdom opeens ongedaan kunt maken. Er zijn enkele voorbeelden waarbij dat nu toevallig mogelijk was, maar dat geldt alleen maar voor diegenen die erg bijzonder zijn en als u het mij wilt vergeven dat ik het zeg: ik acht u eigenlijk niet zo'n bijzondere mensen. Ik acht u gewoon mensen. Mensen die een trapje verder of een trapje minder ver zijn gestegen in hun zoeken naar geestelijke ontwikkeling en geestelijk bewustzijn maar dan ook verder, basta.

Ik zeg u dit: In jezelf heb je een droomwereld en in die droomwereld zijn angsten, zijn ideaalbeelden opgenomen. De angst die ik ken is de aanduiding van de onjuistheden van mijn ideaalbeeld. Op het ogenblik dat ik dus mijn ideaalbeeld vergelijk met mijn angsten, dan kan ik tussen beiden een soort gouden middenweg vinden, een weg waardoor het mogelijk wordt mijn angsten teniet te doen en gelijktijdig het geheel van mijn dromen en begeren dichtbij de verwezenlijking te brengen. Probeer het. O, het is gemakkelijk genoeg als je zegt: schakel alles uit, het is een bekend trucje, u heeft het al meer gezien. Als u allemaal uw eigen bewustzijn uitschakelt dan komen uw werkelijke energieën en krachten zonder meer vrij en kunt u er iets mee doen. Maar het enige dat u dan niet kunt doen is ze juist sturen. En stel nu dat u die kracht in evenwicht brengt op een bewuste wijze, dan kunt u uw krachten ook bewust richten, dat is duidelijk.

Het bewust richten van krachten betekent niet dat alles mogelijk wordt, maar wel dat er veel meer mogelijk wordt omdat je veel meer datgene wat je bent in alle facetten waar kunt maken op aarde en wat dat betreft ook ten aanzien van de sferen.

Ik heb heel wat geponeerd, gesteld. Maar er is meer. Dit is theorie, onthoud dat goed: het is maar theorie. Ik zeg: Indien er een God is, wat ik persoonlijk aanvaard, is elke mens, elk

leven, elk besef deel van die God. Niet dat het God is, maar het existeert, het bestaat door en in de kracht van die God. Iets anders kan ik mij niet voorstellen. Ik stel dan dat die God voor mij bereikbaar is op het niveau van mijn eigen persoonlijkheid. Indien ik tot een aanvaarding kom van hetgeen ik wezenlijk voel te zijn, zal de God in mij als het ware geactiveerd worden. Is die God geactiveerd dan heb ik daardoor een absolute harmonie als achtergrond gekregen. Het zou kunnen dat u Boeddha geworden zijt of zo, ofschoon niet ieder daar de juiste buik voor schijnt te hebben, maar... Zelfs Boeddha is nog iets anders dan met slakken op je hoofd navelstaren, in de hoop dat je je nergens iets van aan hoeft te trekken opdat je tijd hebt om medelijden te krijgen met de armen die het nog niet zover gebracht hebben.

Dat is heel iets anders, dat zijn leuke voorstellingen voor de mensen. Maar wanneer ik zeg "Boeddha" of "Bodissatvah" of hoe u het ook noemen wilt, dan denk ik aan de ene, die de absolute eenheid kan bereiken. Dan is geen aanpassing, geen verstoring van uw harmonie meer mogelijk. Dan kan de hele wereld vergaan, als u het niet aanvaardt zult u blijven bestaan. En wanneer u als laatste voortbestaat in een leeg geworden heelal en u zegt tegen uzelf: "Er moeten sterren zijn", dan zullen er sterren zijn, zover gaat dat. Als u zegt: "Er moet een wereld zijn", dan zal er een wereld zijn.

Dat is allemaal veronderstelling, maar een veronderstelling die, voor zover ik kan nagaan, heel dicht bij de werkelijkheid ligt. Wat kunt u dan beter zijn, dan iemand die in zich de Godheid aanvaardt doordat hij zichzelf aanvaardt zoals hij of zij is. Daardoor immers zult u niet alleen maar eigen evenwicht krijgen, maar u zult voortdurend sterker de invloed ervaren van de kern van uw wezen en daardoor steeds minder gestoord kunnen worden in uw eigen zijn en evenwichtigheid. D.w.z. dat u alle krachten die tot uw wezen behoren, of waarmee u verwant bent, dan bewust kunt richten en gebruiken. Dan zult u zeggen: "Ja, het haalt weinig uit". Laat me een vergelijking maken die de zaak verheldert.

U heeft thuis elektrisch licht. Eén lamp in een kamer brandt niet. De lamp is heel, dan moet het dus ergens anders liggen. Wanneer u nu niets weet van elektriciteit dan zult u er iemand bij moeten halen die het wel weet en dan is het de vraag of die het zo doet als u zou willen. Maar wanneer uzelf in staat bent die leiding na te gaan, dan kunt u zeggen:

"Er zit geen breuk in, dan moet het dus in de schakelaar zitten". U maakt de schakelaar open en nu kunt u dus: herstellen of eventueel hem door een andere vervangen. Het feit dat u besef hebt van elektriciteit geeft u dus

voordelen boven de anderen die ze alleen maar kunnen gebruiken. Gaat uw kennis nog verder, dan weet u waarschijnlijk hoe u bepaalde processen moet aanpassen, u weet hoe u spanningen, kunt veranderen door transformatie, u weet misschien hoe u door een, ontladingsbrug signalen kunt uitzenden wanneer er niets anders mogelijk is.

Uw mogelijkheden worden groter naarmate uw besef van het wezen van de elektriciteit groter wordt. U bent daarbij echter steeds gebonden aan de mogelijkheden van die elektriciteit en de aanwezigheid daarvan binnen uw bereik.

Dat is nu wat ik zeg over God. Ik zeg: "God is er", maar God faalt voor ons steeds weer. En dan kunnen we naar iemand toegaan die dan zegt dat hij het herstelt. De een is psycholoog, psychiater, de andere is wonderdokter, de derde misschien imam of voorman, of pater of iets anders. Die zeggen dan dat ze het voor u in orde maken. Kunnen ze dat? Doen ze dat goed? Dat kan, alleen wanneer het is aangepast aan uw wezen. De meeste kunnen dat niet of ten hoogste zeer onvolledig.

Wanneer u beseft dat er een kracht in, u is dan kunt u nagaan op welk punt die kracht niet meer bij u keerbaar is. Dat is een punt van onderbreking, nietwaar? Zo kunt u uitgaande van het begrip van de God, wanneer u dat eenmaal in uzelf beleefd hebt, leren voortdurend alle belemmeringen die tussen de kern van uw wezen en de aanvaarde werkelijkheden van uw wezen op dit moment: liggen op te heffen. En dan kun je zeggen: "Ja, als de wereld vergaat, dan kan je er zelf een scheppen." Dat is natuurlijk een mooi voorbeeld, maar wanneer je verstandig bent doe je het niet, dan wordt je zelf weer de God van een wereld en dan zit jij weer met de ellende van al die mensen die g.v. d. tegen je roepen en al die andere dingen en die verder voortdurend vroom aan je jas hangen te bengelen of je dat even op wilt knappen.

Het gaat erom dat wij op dit ogenblik, nu deel zijn van deze totale kracht. Dat al wat in deze kracht gebeurt, in zichzelf harmonisch is. Dat wij door ons behoren aan die kracht dus met

alle verschijnselen vanuit die kracht harmonisch zullen zijn. Het wil zeggen dat wij niet meer werken tegen de werkelijkheid in, zoals de hele wereld op dit ogenblik probeert te doen, maar dat wij de weg vinden om zelf te zijn, vrij te zijn, en in deze vrijheid van het onszelf zijn, te komen tot een perfecte eenheid met die wereld buiten ons, niet door wetten, niet door machtsstructuren, niet door economische manipulaties, maar alleen omdat wij zijn en nu op dit ogenblik deel zijn van de mensheid, deel zijn van de wereld. Dan gaat het over kracht.

Nu hebben we nog een paar andere dingen afgelezen. Dat is bijvoorbeeld dat ook in dit najaar, waarschijnlijk tegen oktober, de zaak nogal rumoerig wordt. We hebben gezien dat er enkele golven zijn van bijzonder scherp en helder denken. We hebben ook gezien dat de zelfzucht van de mensen waarschijnlijk beletten zal dat juist deze invloed de mensheid brengt tot een nieuwe benadering, een nieuwe aanpak op terrein van wetenschap, van filosofie en dergelijke, waardoor die wereld weer leven kan en niet meer een wezen is dat te groot is geworden voor zijn korset en verstikkend voorstelt om vooral toch nog de juiste lijn te behouden.

We moeten werkelijk veranderen. Die verandering, vrienden, is op zichzelf niet zo moeilijk. Misschien kunt u het voor uzelf een keer proberen. Zeg tegen uzelf: "Ik aanvaard dat wat ik nu ben, kan en bezit". Dan zult u onmiddellijk met uzelf in tegenspraak komen. En herhaal het totdat u precies weet op welke punten u uzelf niet kunt aanvaarden. Probeer die punten ofwel te veranderen, ofwel bij niet te veranderen punten zoveel mogelijk aan te passen. Doe een bewust beroep op een kracht in uzelf wanneer u voelt dat u het van buitenaf niet meer redden kunt. Eis niet materiële dingen voor uzelf in de eerste plaats. Eis vooral voor uzelf innerlijke rust, innerlijk geluk en probeer die voor uzelf eerst en vooral waar te maken.

Wanneer u dit doet, vraag u dan ook eens af of de kracht die dan ongetwijfeld rondom u steeds meer merkbaar wordt niet gebruikt kan worden en dat kun je soms op een eigenaardige manier doen. Je kunt tegen je lichaam zeggen: "Ik heb daar pijn, dat hoort daar niet, dat moet verdwijnen" en dat zal verdwijnen en dat kun je. Je kunt zelf, wanneer dat nodig is, celdeling versnellen of vertragen. Je kunt zorgen dat er een betere ontslaking, afvoer van afval uit weefsels, plaatsvindt, dat kan allemaal. Het is niet zo moeilijk. Maar dan moet je wel eerst in jezelf rust hebben, dan moet je eerst wel tot die aanvaarding en die rust gekomen zijn en dan kun je ook mensen buiten je helpen. Dan kun je proberen om al die geschilpunten en al die dwaasheden, want dat zijn het vaak, in het juiste licht te zien en dan door je eigen kracht te geven en je niet vast te klampen aan je eigen gelijk of aan rechten van anderen, misschien. Komen tot een juiste benadering van je medemens, dat is belangrijk. Dan kun je misschien een medemens ook genezen als het toevallig zo uitkomt. Dan kun je een medemens misschien troost geven of kracht, de mogelijkheid om gelukkiger te leven of rustiger te sterven, precies zoals het uitkomt.

Wanneer de mensen die kracht in zichzelf ontwikkelen, steeds meer, wanneer de mensen steeds minder gaan denken in termen van organisatie, van bezit en al die andere dingen, maar denken in de termen van existentie, het bestaan zelf en de innerlijke vrede daarbij, dan worden steeds meer mensen onaantastbaar voor al die schokken en ontwikkelingen die in feite de stuip trekkingen zijn van een systeem, neemt u mij niet kwalijk. Ik wil niemand veroordelen, maar de systemen zoals ze nu zijn kunnen niet lang meer blijven bestaan, dat is duidelijk.

Wanneer we dan toch bezig zijn, moeten we onszelf maar eens afvragen wat we geloven en waarom. O, u gelooft misschien in Jezus en de H. Maagd en waarom zoudt u niet, het is u bijgebracht. Maar wat betekent uw geloof werkelijk voor u? Kunt u, naar de kerk gaande of niet, want dat doet ook niets terzake, op een gegeven ogenblik zeggen: "Hier God, hier sta ik, bepaalt U het maar. Ik zal mijn weg gaan zoals ik die volgens mijn eigen evenwicht en harmonie ken. Wat er dan gebeurt daar trek ik mij niets van aan". Kunt u dat? Toch is dat nodig voor een geloof. Geloof wil zeggen aanvaarden dat Gods wil sterker is dan de jouwe, maar gelijktijdig aanvaarden dat jouw bestaan een deel is van Gods wil, dat je er anders niet zou zijn en dan verder gaan volgens de juistheid die je voelt.

Het is de essentie: Vraag jezelf wat je geloof eigenlijk is en probeer dat geloof nu ook eens te herleiden tot het simpelste. Gooi al die dingen maar weg die er niet bij horen. We weten nu wel dat uiteindelijk Sint Christoffel een sprookje was en dat Sint Niklaas nooit bestaan heeft maar dat de middenstand zeker door hem een bestaan gevonden heeft. Die dingen zijn toch niet belangrijk. Zijn de vormen belangrijk? Is de letterlijke juistheid van de Bijbel of van een Evangelie belangrijk? Of de letterlijke juistheid van de stellingen van Marx als u een andere

kant uitgaat? De perfecte juistheid van de filosofieën van Engels? De denkwijze van Hegel? Ik geloof niet dat dat zo belangrijk is. Belangrijk is wat ik ben, wat ik denk, wat ik werkelijk in mijzelf aanvaard. Dat is de enige kracht waaruit ik werken kan. Dat is de enige zaak die ik buiten mijzelf door mijzelf gestalte kan geven.

Zeg toch niet tegen uzelf: "De wereld moet verder gaan." Het is niet de wereld die verder moet gaan, de wereld die gaat toch wel en of u nu zegt dat ze naar de haaien gaat of dat er een nieuw Eldorado komt of een duizendjarig rijk, dat maakt geen verschil voor de wereld. U moet verder gaan en dat kunt u alleen door uzelf te zijn, door te beseffen wat u werkelijk gelooft, werkelijk wilt, werkelijk bent.

Dan zullen er veel mensen zeggen: "Nu, dan komt er wanorde". Nu, daar komt geen wanorde. Waarom zou er wanorde komen wanneer elke mens zijn dromen voor zichzelf wil delen met zijn medemensen? Waarom zou er oorlog en strijd en geschil komen wanneer je gaat erkennen dat elk mens een deel is van God? Waarom zouden we wapens nodig hebben wanneer de stralende krachten van de geest in ons werkzaam zijn en vanuit ons werken? Waarom zouden we? Probeer het maar. Begrijpen van het ogenblik is alles wat je nog dwarszit. Er bestaat niets buiten dit ogenblik. Er bestaat niets buiten de kern van uw eigen wezen. Probeer het eens. Aanvaard het. Probeer het te aanvaarden, dan is alles, maar werkelijk. alles waarin je maar kunt geloven hier tegenwoordig. Hier is de lichtende zon van het goddelijk licht. Hier is de verheerlijkte Jezus, hier zijn de engelenscharen indien u dat wenst. Hier is de mensheid die verder gaat. Hier is het verleden, hier is de toekomst. Alles is hier, op dit ogenblik.

Want dit is de enige werkelijke kracht dat steeds alles, nu bestaat, op dit ogenblik, indien ik het aanvaarden kan. En zeg nu met mij tot uzelf: "Diepste kracht die in mij is, diepste erkenning die in mij bestaat, werk door mijn wezen, maak mijn lichaam evenwichtig en gezond. Maak mijn geest open, opdat ik de mensheid kan zien. Maak mijn diepste wezen open opdat ik het licht kan beseffen dat in mij bestaat." Denk eraan, geloof dit voor een kort ogenblik en nu, pas nu moogt u er een speciale wens aan toevoegen. Een wens voor een ander of voor uzelf. Een wens die werkelijk uit uw diepste wezen voortkomt.

Wanneer er iets gebeurt met meerderen onder u, misschien met velen van u, misschien een bewijs dat al datgene dat ik zo maar stelde en vertelde met de waarheid samenhangt.

Wat ik gezegd heb over de wereld daarvan weet u zelf wel dat dat zo dwaas niet is. Wat ik gezegd heb over u en over de kern van uw wezen is evenmin dwaasheid. In deze tijd is het nodig, noodzakelijk, bijna onvermijdelijk voor eenieder die zich voor de mensheid en voor zichzelf evenwicht, mogelijkheid tot rust en geluk wil betekenen, dat hij zijn innerlijke krachten mobiliseert, dat hij in deze enorm snelle veranderingen die onvermijdelijk zijn geworden voor de gehele wereld, zelf rustpunt is en blijft. Dat hij kracht geeft waar het nodig is, kracht afleidt waar ze overbodig is. Dat is geen sprookje. En uit een steeds perfecter ordening groeit de anarchie en de anarchie is goed wanneer ze gebaseerd is op de vrijwilligheid en de liefdevolle samenwerking van de mensen. Maar als ze wordt: met geweld slopen van het bestaande zonder meer dan is ze demonisch. Uit de perfecte gang naar de rijkdom is de groeiende armoe, ontwaarding, geboren. Uit de groeiende industrialisatie is de groeiende onbekwaamheid van de mens geboren. En dit gaat veranderen, dit moet veranderen of de mensheid gaat ten onder. Wie een rustpunt kan vinden in dit alles, kracht kan vinden in zichzelf, zal ook ten allen tijde juist zichzelf kunnen zijn op elk ogenblik en daardoor, voor de mensheid, voor zichzelf en zeker ook ten opzichte van het gehele scheppingsplan, waarvan ik geloof dat het bestaat, juist handelen en niets is beter dan juist te bestaan en juist te handelen want alleen daarin vinden we de vrede, de bron van alle dingen.

Dit is mijn bijdrage. Daar u geen commentaar geeft, dank, ik u voor uw aandacht en vraag u, ongeacht wat u er, wanneer de indruk wat is afgezwakt, van denkt, er toch proeven mee zoudt willen nemen, er gebruik van zoudt willen maken, want waarlijk, de tijd dringt en de mens kan door de God in zichzelf, vanuit zichzelf veel redden dat anders voor zeer lange tijd verloren zal gaan. Goeden avond.

Improvisatie:

Droom, regen, zonneschijn.

In de droom kan het ook anders zijn, dan komt de regen na de zonneschijn.

Je droomt, en je hele wereld is een droom, uit illusie opgebouwd, met beelden in jezelf geschapen, maar zo onverbrekkelijk vertrouwd met al wat je ziet en al wat je denkt dat je alleen aan je eigen beelden, je eigen dromen nog aandacht schenkt. En dan ze je: Wanneer mijn dromen gaan komen en worden, werkelijk overal, dan zal de zonneschijn wel stralen, dan zal de hele wereld blij zijn en heel de wereld mij betalen voor het feit dat ze van andere dingen vrij zijn.

En dan gaat het niet, dan zit het wat tegen en dan komen de waterlanders, de regen, en je huilt en je weent om de droom die vergaat, omdat je vergeet dat een droom niet bestaat. Maar achter de dromen schuilt werkelijkheid. En wie zijn droom tot de feiten herleidt, hij schuilt werkelijkheid en de regen tesamen, vormen de vruchtbaarheid, de aardse krachten, de levenszegen die steeds weer de akkers voorbereidt, die voelt dat uit pijn en uit vreugde en lijden tesamen steeds het bewustzijn ontstaat. Je voelt dat in de zon en de regen, terwijl de droom tot stof vergaat, de werkelijkheid en geestelijk licht steeds voortbestaat als de enig werkelijke zegen.

Mensen, droom niet teveel wat zou moeten zijn, wanneer je bezig kunt zijn met hetgeen nu gebeuren moet en lach een klein beetje met jezelf als je het verkeerd doet en lach nog veel meer om een ander als hij dezelfde stomiteit uithaalt als is het maar uit vreugdige zelfherkenning.